

Antwoord van Gedeputeerde Staten op vragen van

T. Both-Verhoeven, CDA

T. Beeloo, Volt

D. van Woerden, CU

F.J. Hoogendam, SP

N. de Jager, SGP

A.H.K. van Viegen, PvdD

E. Verkoelen, JOU

(d.d. 24 juli 2025)

Nummer

4279

Onderwerp

Vergunning uitstoot TFA

Aan de leden van Provinciale Staten

Toelichting vragensteller

*Afgelopen week lazen we in de media *1 dat het College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland een vergunning aan Chemours wil afgeven voor het uitstoten van TFA (trifluorazijnzuur). Deze PFAS variant kan schadelijk zijn voor de gezondheid en het milieu. Milieudienst DCMR ziet geen juridische redenen om de vergunning te weigeren omdat het volgens hen gaat om een geringe hoeveelheid die geen significante invloed heeft op de luchtkwaliteit.*

Vorig jaar werd geconstateerd dat zich TFA in de lucht bevond en naar aanleiding hiervan werd een vergunning aangevraagd. Vanuit verschillende kanten (omliggende) gemeenten en Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) werd negatief geadviseerd omdat de aanvraag niet voldoende onderbouwd was. De vergunningaanvraag ging aanvankelijk uit van het uitstoten van 19,5 kilo TFA maar dat is bijgesteld naar 10 kilo.

We lezen dat de aanvraag volgens de provincie Zuid-Holland en DCMR voldoet aan de gestelde (extra) eisen.

Daarnaast vernamen we 22-7-2025 dat het Rijk vasthoudt aan het standpunt dat zij niet voor een landelijk PFAS-verbod gaan maar wachten op een Europees verbod. Echter bleek vandaag dat dit verbod nog lang op zich kan laten wachten.

1. *Waarom heeft het College van Gedeputeerde Staten (GS) besloten een vergunning af te geven voor het uitstoten van 10 kilo TFA (trifluorazijn)?*

Antwoord

Op 17 juli 2025 heeft DCMR Milieudienst Rijnmond (DCMR) namens Gedeputeerde Staten (GS) een ontwerpbesluit gepubliceerd. Hiermee heeft DCMR namens GS bekend gemaakt dat GS het voornemen hebben de door Chemours aangevraagde vergunning te verlenen. Provinciale Staten zijn op 17 juli 2025

1. [Chemours krijgt vergunning voor uitstoten 'ongewenst bijproduct', omwonenden verbijsterd | Chemours en PFAS | AD.nl](#)

met een Lid GS brief ([PZH-2025-876365482](#)) geïnformeerd over het voorgenomen besluit en de achtergronden en motivatie daarbij.

De aanvraag betreft het emitteren naar de lucht van in totaal 10,2 kg/jaar trifluorazijnzuur (TFA) via vier emissiepunten. TFA ontstaat als onbedoeld bijproduct in de PTFE- en FEP-fabrieken. Het ontstaan van TFA kan vooralsnog niet vermeden worden en de emissie kan nog niet geheel worden afgevangen.

De aangevraagde verandering betreft emissies die recent door het bedrijf zijn geconstateerd maar waarschijnlijk al geruime tijd worden uitgestoten. Er is daardoor geen sprake van een toename van de daadwerkelijke (feitelijke) uitstoot van PFAS. De aangevraagde verandering leidt alleen tot een verandering van de vergunde emissies naar de lucht, maar niet tot veranderingen in overige milieuaspecten.

Naar beoordeling van DCMR worden door de aanvrager de beste beschikbare technieken toegepast voor de gevraagde verandering. Vanuit de beoordelingsregels die betrekking hebben op de aanvraag zijn er geen redenen om de omgevingsvergunning te weigeren. Voorschriften met betrekking tot emissie-reducerende technieken en monitoring zijn aan de vergunning verbonden.

Zoals uiteengezet in de eerdergenoemde Lid GS brief van 17 juli jl. hebben GS met de revisievergunning Chemours opgedragen onderzoek te doen naar nieuwe geavanceerde meetmethoden. Dit met als doel om de uitstoot naar de lucht en het water te kunnen controleren op de eventuele aanwezigheid van andere PFAS-verbindingen dan al bekend en vergund zijn. Als resultaat van dit luchtmeetprogramma heeft Chemours in 2024 geconstateerd dat bij vier emissiepunten de stof TFA vrijkomt. Chemours heeft dit zelf bij DCMR gemeld.

In de inmiddels in werking getreden revisievergunning is ook opgenomen dat als Chemours zelf onderzoek doet en transparant is over daarbij geconstateerde PFAS-emissies, het bedrijf enige tijd krijgt om hiervoor een aanvraag in te dienen zonder dat DCMR direct handhavend op zal treden. Aan de hand van de aanvraag kan DCMR vervolgens op basis van de stofeigenschappen en de aangevraagde hoeveelheid beoordelen of deze bestaande emissie, in dit geval TFA, vergund kan worden en onder welke voorwaarden. Bij de beoordeling dienen GS zich te houden aan de landelijke wet- en regelgeving.

In navolging hiervan heeft Chemours een aanvraag ingediend. DCMR heeft de aanvraag van Chemours zorgvuldig beoordeeld. Uit de door DCMR uitgevoerde beoordeling blijkt dat de aangevraagde emissie van TFA geen significante invloed heeft op de luchtkwaliteit buiten de inrichting. Op basis van de wet- en regelgeving zien GS geen aanleiding om deze aanvraag te weigeren. Aan de emissie van TFA kunnen door GS wel strikte eisen worden gesteld. Zo zijn in het ontwerpbesluit uitgebreide meet- en rapportageverplichtingen opgenomen. Daarnaast moet Chemours binnen zes maanden na inwerkingtreding van het definitieve besluit onderzoek doen naar de mogelijkheden om de emissies van TFA verder te verminderen. DCMR ziet toe op het naleven van deze eisen.

De ontwerpbeschikking en overige van belang zijnde stukken hebben van 18 juli 2025 tot en met 28 augustus 2025 ter inzage gelegen. Tijdens de inzage periode zijn schriftelijk zienswijzen ingebracht. Na afloop van de inzagetermijn worden de ontvangen zienswijzen beoordeeld en verwerkt in een definitieve beschikking. Hiertegen staat (hoger) beroep open en de inwerkingtreding van dat besluit kan door middel van een voorlopige voorziening geschorst worden mits daarbij voldoende spoedeisend belang bestaat.

2. *Waarom streeft het College van GS niet naar "0 uit de pijp" zoals door omwonenden maar ook een groot deel van Provinciale Staten bepleit wordt?*

3. *Ondergetekenden vernemen graag van het College van Gedeputeerde Staten hoe de Volksgezondheid en het Milieu gewaarborgd worden bij het verlenen van deze vergunning, ondanks dat TFA een stof is waarvan bekend is dat deze schadelijk kan zijn?*
4. *Is er onafhankelijk onderzoek gedaan naar de lange termijneffecten van de uitstoot van TFA in de aangevraagde hoeveelheden?*

Antwoord op vraag 2, 3 en 4

GS streven naar een nul-emissie voor zeer zorgwekkende stoffen. Van bedrijven wordt nu al geëist alles te doen wat redelijkerwijs haalbaar is om zoveel mogelijk naar een nul-emissie van ZZS, zoals PFAS, toe te werken. Dit betekent echter niet dat de landelijke wet- en regelgeving aan GS de ruimte biedt om aangevraagde emissies van ZZS zomaar te weigeren. Het weigeren van een vergunningaanvraag die aan alle wettelijke eisen voldoet, zou pas binnen bereik komen als sprake zou zijn van onaanvaardbare gevolgen voor het belang van bescherming van het milieu, die niet door het stellen van voorschriften kunnen worden beperkt. Of als er sprake zou zijn van een EU-breed verbod op de emissie van alle PFAS waaronder TFA.

Het doel van het rijksbeleid voor zeer zorgwekkende stoffen (ZZS), waaronder ook PFAS-verbindingen als TFA, is om deze stoffen zoveel mogelijk uit de leefomgeving te weren. Dit beleid is door het Rijk uitgewerkt in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) en hier wordt door GS actief invulling aan gegeven bij de uitvoering van onze VTH-taken.

De doelen van het ZZS-beleid kunnen op verschillende manieren worden bereikt:

- Bronaanpak: voorkomen dat ZZS in het milieu terecht komen. Dit kan door ze te vervangen door minder schadelijke stoffen, en/of door het aanpassen van processen.
- Minimalisatie: als emissies van ZZS niet zijn te voorkomen, worden deze geminimaliseerd.

Bronaanpak heeft de voorkeur, maar is niet altijd volledig mogelijk. In dat geval dient het bevoegd gezag na te gaan welke effecten de resterende emissie van ZZS mogelijk heeft op de leefomgeving. Voor de uitstoot naar de lucht geldt dat de aangevraagde emissie nergens in de omgeving mag leiden tot een overschrijding van de voor de stof geldende grenswaarde (immissietoets¹).

De aangevraagde uitstoot van 10,2 kg TFA per jaar leidt tot een concentratie in de directe omgeving die 10 miljoen keer lager ligt dan de DNEL-grenswaarde² waaraan is getoetst. De aangevraagde emissie heeft daarmee geen significante invloed op de luchtkwaliteit in de omgeving en er zijn van de uitstoot op basis van de beschikbare gegevens geen korte- of lange termijneffecten te verwachten. Weigering van de vergunning zal bij de rechter dan ook geen standhouden. Een vergunning onder strikte voorwaarden en voorschriften stelt ons als provincie in staat toezicht te houden op verdere minimalisatie.

5. *Hoe wordt gewaarborgd dat dit besluit in lijn is met het voorzorgsbeginsel?*

Antwoord

Het voorzorgsbeginsel is het beginsel dat inhoudt dat bedrijven en overheden maatregelen nemen wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat activiteiten negatieve gevolgen kunnen hebben

¹ [Immissietoets van Zeer Zorgwekkende Stoffen \(ZZS\) in de lucht | Informatiepunt Leefomgeving](#)

² DNEL staat voor Derived No-Effect Level of afgeleide niveau zonder effect. De omschrijving staat in de REACH verordening (2006/1907/EG). Het gaat om blootstellingsniveaus die bij de blootstelling van de mens aan de stof niet mogen worden overschreden (bijlage I 1.0.1). DNEL worden beschouwd als blootstellingsniveaus waaronder een stof de menselijke gezondheid niet schaadt.

voor het milieu of de gezondheid. Het gaat om activiteiten waarbij de beschikbare wetenschappelijke gegevens wel indicaties geven voor een risico, maar nog onvoldoende wetenschappelijk bewijs beschikbaar is over de aard of omvang van een risico. Voor ZZS is al vast komen te staan dat deze negatieve gevolgen kunnen hebben voor het milieu en/of de gezondheid. Daarom is er strikte wet- en regelgeving op het gebied van ZZS en is er niet of nauwelijks ruimte om op grond van het voorzorgsbeginsel een nog verdere reductie te bewerkstelligen. Het uit voorzorg zoveel mogelijk reduceren van emissies ligt immers al besloten in de hiervoor bedoelde wet- en regelgeving.

In 2024 zijn de PFAS als groep toegevoegd aan de lijst voor prioritaire actie van OSPAR 'Convention for the Protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic'. Door deze aanvulling van de OSPAR-lijst zijn nu vrijwel alle PFAS, waaronder TFA, op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving, als ZZS aangemerkt. Bedrijven waar deze stoffen vrijkomen, hebben daarmee de wettelijke plicht om emissies naar de lucht en lozingen naar het water te voorkomen en, waar dat niet lukt, te minimaliseren.

6. *Wat is de reactie van het College van GS op het standpunt van het Rijk om vast te houden aan het standpunt om niet voor een landelijk PFAS-verbod te gaan maar te wachten op een Europees verbod?*

Antwoord

In de Kamerbrief 'Mogelijkheden en gevolgen van een nationaal PFAS productverbod en PFAS-lozingsverbod' die op 23 juli met PS is gedeeld ([PZH-2025-877516094](#)), hebben de minister en staatssecretaris van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat de (on)mogelijkheden, voorwaarden en beperkingen van een landelijk PFAS-verbod uiteengezet.

Wij begrijpen uit de brief dat het ministerie de voorkeur geeft aan en blijft inzetten op een zo breed mogelijk PFAS-productverbod en zich daar in Europees verband volop voor inzet. Wij hebben begrip voor het gemotiveerde standpunt van het ministerie dat die route de meest efficiënte oplossing is om de hoeveelheid PFAS in de leefomgeving niet verder te vergroten en ondersteunen het mede namens lidstaat Nederland ingediende Europese restrictievoorstel om het gebruik, de productie en het in de handel brengen van een brede groep van PFAS-verbindingen in de Europese Unie (EU) aan banden te leggen om ons milieu en onze gezondheid te beschermen.

Op 20 augustus 2025 heeft het Europees Agentschap voor Chemische Stoffen (ECHA) de laatste aanpassing van het universele PFAS-restrictievoorstel gepubliceerd³. Meer dan 5.600 reacties zijn gebruikt om het voorstel aan te passen en te verbeteren. De wetenschappelijke comités van ECHA bereiden nu hun adviezen voor. ECHA zal deze adviezen aan de Europese Commissie voorleggen. De Commissie beslist uiteindelijk – in overleg met de EU-lidstaten – over de nieuwe regels voor PFAS.

Den Haag, 9 september 2025

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
secretaris,

voorzitter,

drs. M.J.A. van Bijnen MBA

mr. A.W. Kolff

³ [Volgende mijlpaal in PFAS-restrictieproces bereikt | RIVM](#)